

Rakastan mustaa kahvia. Rakastan ikkunaani vasten hakkaavaa kaatosadetta ja keltaisia valoja, jotka heijastuvat sateiseen asfalttiin. Rakastan kipua, jota kosketuksesi tuottaa ja tummia silmiäsi, vaikka ne eivät kohtaa katsettani enää. Rakastan elämää vaikka se tappaa. Päivä päivältä olemme lähempänä viimeistä etappia, päätepistettä, loppua. Kun se päivä viimein koittaa, rakastan kuolemaa.